

BIOGRÀFIA FICCIÓ

“PAQUITA I LES SEVES ORQUÍDIES”

Quan vaig començar a parlar amb la Paquita per fer la seva biografia, em va explicar moltes coses, sobre la seva vida, sobre el seu passat, els seus gustos i els èxits, les metes i la seva infància. Tot justificat amb un motiu, una raó o sota alguna circumstància. Tot, menys per què la seva flor preferida fa tant de temps eren les orquídiess. El tema no es va comentar més, però em va quedar donant voltes al cap. Per què les orquídiess? Hi haurà un motiu darrere, ocult i menys evident per a certes coses, que no sabem explicar? Hi haurà alguna cosa més? Aquí va una aposta, una idea, una possibilitat, una opinió biogràfica. Paquita i Les Orquídiess.

Tot comença a Zafra, província de Badajoz, en aquells anys 60 de Massiel a Eurovisió, les "sueques" arribant amb els seus biquinis a Espanya i els nois i les noies "Ye ye". Aquí va néixer aquesta noia de Poble, casolana, que mai es va maquillar massa, que de lligar poc i més amb els seus "amiguetes" i les seves nines. Que va arribar a Catalunya amb només 13 anys, una altra vegada a adaptar-se, protegida pels seus germans i família. Arribar a adolescent va ser un camí llarg, no va ser fàcil madurar. Sabíeu que les orquídiess triguen entre 5 i 7 anys a florir com a mínim des que germinen?

La vida de la Paquita va seguir una via recorreguda: 39 anys en una caixa, burocràcia darrere d'un escriptori, feliç, al costat de tants altres darrere d'un escriptori. Dos fills i 25 anys casada, era el camí lògic, s'ha de fer el que toca, com centenars de milers a Espanya i al món, la societat ens torna un més. Sabíeu que es calcula que hi ha més de 35.000 espècies diferents d'orquídiess conegudes, cosa que la converteix en la flor més variada del món?

El temps passa i no en va, el caràcter s'enforteix, alguns esdeveniments i el mateix temps ens fa triar el nostre rumb. La Paquita fa 10 anys, va donar per acabat el seu matrimoni, (sense perdre un amic) i va decidir seguir endavant, veure més món, sentir i emocionar-se més que mai, amb la jubilació i amb temps, recorda amb emoció llocs tan místics i naturalment meravellosos com la Badia de Halong a Vietnam, on sembla que els dits de déu surten des del mar com gratacels de roca, o el cim de la Pica d'Estats, el més alt de Catalunya. Arribar fins aquí no va ser fàcil, va requerir seguir molt d'esforç, adaptació i disciplina en el muntanyisme, una de les seves aficions més importants. Sabíeu que les orquídiess en la seva evolució han adaptat el seu hàbitat a pràcticament qualsevol lloc del món i clima, i es poden trobar en els deserts o en pantans, a prop del mar o a quatre mil metres d'altitud?

Altitud com la del Tibet, on es pot trobar una de les orquídiess més especials del món, a més és el país d'origen d'un dels referents espirituals de la Paquita: el Dalai Lama. Un pacifista, religiós, espiritual, però actiu nacionalista, un inconformista com José Saramago, (un altre dels seus referents), un pensador, poeta i novel·lista, que no va tenir por de ser qui va ser, i a dir el que va pensar, encara que fos l'únic. Això és una cosa que la Paquita admira i aprecia, ser qui s'és, sense por de ser únic.

No hi ha una altra flor com les orquídiess, formada per tres sèpals i tres pètals units, són úniques.

La majoria de les orquídiess són epífites, no requereixen terra, enterrar, ancorades, limitar, és fer-les morir. Almenys això és el que sé de la Paquita, i això només és una ficció biogràfica... només una opinió.